

[Miljøministeren]

ning på miljøministeriets område, det vil sige planer på miljøområdet, miljøbeskyttelseslovområdet, vandforsyningsloven, naturfredningsloven og råstofloven.

Som det er fremgået af ordførernes udtalelser, må jeg erkende, at lovforslagets emne er kompliceret stof, men det er også et vigtigt emne, fordi varetagelsen af miljø- og naturhensyn forudsætter en god og en relevant planlægning.

Jeg mener, at det i arealudvalget er lykkedes at opnå enighed om forslaget, der indebærer en række ønskelige forenklinger i planlægningssystemet, men også en smidiggørelse af proceduren på miljøministeriets område.

Det er værd at mærke sig, at enigheden omfatter både de kommunale organisationer, de store friluftorganisationer, Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet.

Denne enighed tror jeg navnlig skyldes en erkendelse af, at de enklere regler samtidig giver en styrkelse af natur- og miljøhensynet, og dermed er også netop fastslået det, hr. Løvig Simonsen efterlyste, nemlig en garanti for, at det ikke bare er forenklinger, men at det også er en styrkelse af natur- og miljøhensynene; det var også hensigten med forslaget. Dette, at plansystemet efter forslaget bliver mere overskueligt, og at politikerne og befolkningen i højere grad er inddraget i en dialog om de mål, der skal forfølges på miljøområdet i den enkelte kommune, tror jeg netop er baggrunden for den store enighed, der er opnået.

Det er også sikret i forslaget, at miljøministeren kan fastsætte forudsætninger for amtskommunernes sektorplanlægning, sådan at de fredningshensyn, som minister og folketing ønsker varetaget, kan gøres bindende for amtsrådenes afgørelser.

Endelig forpligtes amtsrådenes administration gennem de af ministeren godkendte regionplaner.

Forslaget betyder, at kræfterne, navnlig i amtskommunerne og de statslige styrelser, kan sættes ind på at vurdere, hvad vi skal gøre for at fremme miljø- og fredningshensyn. Det kan gøres med den samme ressourceindsats, når vi skal bruge færre kræfter på at overholde formelle krav om overensstemmelse mellem de mange planer og andre formelle krav.

Det er nok vigtigt at mærke sig, at de nye regler efter forslaget ikke træder i kraft, før den igangværende sektorplanlægning er afsluttet, det vil sige først omkring den 1. januar 1987. Jeg tror, det var fru Anne Grete Holmsgård, der var inde på disse problemer.

På dette tidspunkt vil der herudover foreligge en godkendt regionplanlægning, der også rummer retningslinjer for det åbne land. Endvidere vil der i de fleste kommuner foreligge vedtagne kommuneplaner. Det basale planlægningsgrundlag vil således være i orden, når de nye regler træder i kraft.

Jeg vil gerne særlig knytte et par bemærkninger til den foreslåede ændring af lands- og regionplanloven, som gør det muligt ved et landsplandirektiv at iværksætte et bygge- og anlægsarbejde umiddelbart, dvs. uden revision af regionplan og kommuneplan og uden udarbejdelse af lokalplaner.

Dette forslag skal ses i lyset af, at der fra tid til anden fra de kommunale og statslige myndigheder, men sandelig da også fra borgere og borgergrupper er sat spørgsmålstegn ved det hensigtsmæssige i, at der i alle tilfælde for at opføre et anlæg efter landplandirektivet skal udarbejdes regionplantillæg, kommuneplantillæg og måske lokalplan. Det gælder f.eks. i tilfælde, hvor landsplandirektivet er så konkret og forholdene til omgivelserne så afklarede, at en nærmere planlægning af alle parter – tilhængere som modstandere af anlægget – må anses for overflødig.

Jeg finder, at der er behov for at drøfte dette principielle spørgsmål i folketinget – derfor dette ændringsforslag.

Men jeg vil også gerne præcisere, at bestemmelsen kun vil kunne anvendes i få tilfælde, og at åbenheden om større anlægsbeslutninger såvel over for de lokale myndigheder som over for borgere og interesseorganisationer skal sikres fuldt ud. Hvordan dette kan sikres, må drøftes under udvalgsbehandlingen. Jeg håber, der kan komme konstruktive meldinger ved behandlingen nu i udvalget, og jeg skal komme med kortere bemærkninger til nogle af de spørgsmål, der er stillet.

Både hr. Løvig Simonsen og fru Anne Grete Holmsgård var inde på spørgsmålet om, hvordan man kan sikre, at dette lovforslag styrker natur- og miljøinteresser. Jeg må gøre opmærksom på, at et væsentligt element